

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

dico vobis, nō pręteribit ætas hæc, anteq̃ oīa facta fuerint. Cœlū & terra transibūt, ṽba autē mea nō transibūt. Cauete autē vobis. ne qñ grauentē corda ṽra crapula & ebrietate, & curis hui⁹ vitę, subitufq; vobis ingruat dies ille. Tanquā laqueus em̃ superueniet in oēs q̃ sedent sup faciē tocius terrę. Vigilate itaq; oī tpe, deprecantes, vt liceat vobis effugere ista oīa quę futura sunt, & stare ante filiū homis. Docebat autē interdū in templo, noctu vero exiens diuersabañ in monte qui vocatur oliuarum. Et omnis populus diluculo ventitabat ad eum, vt in templo audiret eum.

¶ CAPVT. XXII.

Nstabat autē dies fest⁹ azymorū, q̃ dicit̃ pascha. Et q̃rebāt p̃cipes sacerdotū & scribæ quō Iesū iterficeret, timebāt em̃ plebē. Intrauit autē satanas i Iudā, cui cognomen erat Iscariotes, qui erat e numero duodecī, abijtq; & locutus est cū principib⁹ sacerdotū ac magistratibus quēadmodū illū traderet eis. Et gauisi sunt, ac pacti sūt pecuniā illi se daturus. Et ille spopōdit, q̃rebatq; opportūitatē, vt traderet illū illis sine turba. Venit autē dies azymorū, in qua necesse erat immolari pascha. Et misit Petrū ac Ioannē, dicēs: Eūtes parate nobis pascha. vt edamus. At illi dixerunt ei: Vbi vis paremus? Et dixit ad eos: Ecce introeuntib⁹ vobis in ciuitatē occurret hō qdā vas aquę refectū portās, seq̃mini eū in domū in quā intrat, & dicetis patrifamilias ædiū: Dicit tibi magister: Vbi ē diuersoriū, vbi pascha cū discipulis meis edā? Et ipse offendet vobis cœnaculū magnū stratū, ibi parate. Eūtes autē inuenerūt sicut dixerat illis, & parauerūt pascha.

Et cū iā esset tēpestiuū, accubuit: ac duodecī ap̄lī cū eo. Et ait illis:
 Desyderio desiderauī hoc pascha comedere vobiscū antequā pa-
 riat. Dico em̄ vobis posthac nō edā vltra ex eo, donec cōpleatur
 in regno dei. Et accepto poculo, gratias egit, ac dixit. Accipite
 hoc & diuidite inter vos. Dico em̄ vobis, quod nō bibam de fru-
 ctu vitis, donec regnum dei veniat. Et accepto pane, cum gratias
 egisset, fregit, ac dedit eis, dicens: Hoc est corpus meū, qđ p vobis
 dat, hoc facite in mei recordationē. Sifr & poculū postq̄ cōna-
 uit, dicēs: Hoc poculū, nouū testamentū per sanguinē meū, qui
 p vobis effundit. Verūtñ ecce man⁹ pdentis me, mecū est in mē-
 sa. Et fili⁹ qđ de hoīs secūdū quod definitū est, vadit. verūtamē vae
 hoī illi p quē prodit. Et ipsi cōperūt quærere inter sese, q̄s nā eēt
 ex ipsis, q̄ hoc factur⁹ esset. Facta est autē & cōtentio inter eos, q̄s
 eorū viderēt esse maior. Dixit autē eis: Reges gentiū dñantur eis,
 & q̄ potestātē hñt super eas, bñfici vocant. Vos autē non sic, sed q̄
 maior est in vobis, fiat sicut iunior: & q̄ princeps est, sicut q̄ mi-
 nistrat. Nā vter maior est q̄ accūbit, an q̄ ministrat? Nōne q̄ accū-
 bit? At ego in medio vestrū sum vt q̄ ministrat: Vos autē estis qui
 p mansistis mecū in tērationib⁹ meis. Et ego dispono vobis, sicut
 disposuit mhi p̄ me⁹ regnū, vt edatis & bibatis sup mensā meā
 in regno meo, & sedeatīs sup thronos, iudicātes duodecī tribus
 Israel. Ait autē dñs: Simō Simō, ecce satanas expetiuit vos, vt cri-
 braret sicut triticū, sed ego rogauī p te, ne deficiat fides tua, & tu
 aliqñ cōuersus cōfirma fratres tuos. At ille dixit ei: Dñe, tecū pa-
 ratus sum & in carcerē, & in mortē ire. At ille dixit: Dico tibi Pe-
 S iij

tre, nō canet hodie gallus, prius q̄ ter abneges te nosse me. Et dixit
 eis: Q̄n̄ misi vos sine sacculo & pera & calciamentis, nū qd̄ de-
 fuit vobis? At illi dixerunt: Nihil. Dixit ergo eis: Sed nūc q̄ ha-
 bet sacculū tollat, sifiter & perā. & q̄ nō habet, vendat tunicā suā,
 & emat gladiū. Dico em̄ vobis: qm̄ adhuc hoc quod scriptū est
 oportet pfici in me: & cū iniqs deputatus est. Etem̄ ea quæ sūt de
 me, sinē hnt. At illi dixerūt: Dñe, ecce duo gladij hic. At ille dixit
 eis: Satis est. Et egressus ibat, vt erat solitus, in montē oliuarum,
 secuti sunt aut̄ illū & discipuli. Et cū puenisset ad locū, dixit illis
 Orate, ne intretis in tentationē. Et ipse auulsus est ab eis ferme ad
 iactū lapidis, positiscq̄ genibus orabat, dicēs: P̄, si vis, trāsser pol-
 culū hoc a me. veruntamē nō mea volūtas, sed tua fiat. Apparuit
 aut̄ illi angelus de cōlo cōfortans eū. Et correptus labore, plixi⁹
 orabat. Et erat sudor eius sicut guttē sanguinis decurrētes in terrā
 Et cū surrexisset a deprecatione, venissetq̄ ad discipulos suos, reperit
 eos dormiētes præ mœsitudine. Et ait illis: Quid dormitis? Sur-
 gite & orate, ne intretis in tētationē. Adhuc aut̄ eo loquente, ecce
 turba, & qui vocabatur Iudas, vnus e duodecim, antecedebat eos,
 & appropinquauit Iesu, vt oscularē eū. Iesus aut̄ dixit illi: Iuda,
 osculo filiū hoīs droidis? Videntes aut̄ hi q̄ circa ipsum erāt, quod
 futurū erat dixerūt ei: Dñe, percutiemus ne gladio? Et percussit
 vn⁹ ex illis seruū principis sacerdotū, & amputauit auriculā eius
 dextrā. Respōdens aut̄ Iesus ait: Sinite huc vsq̄. Et dum tetigis-
 set auriculā ei⁹, sanauit eū. Dixit aut̄ Ies⁹ ad eos qui venerāt ad se
 p̄ncipes sacerdotū ac magistrat⁹ tēpli & seniores: Quasi ad lacro-

nē existis cū gladijs ac fustibus? cū quotidie vobiscū fueri in tem-
 plo, nō extēdistis manus in me. Sed hęc est hora illa vestra, & pos-
 testas tenebrarū. Cōprehēsū autē eū duxerūt, & induxerūt in do-
 mū principis sacerdotū. Petr⁹ vero sequebat̄ emīn⁹. Cū autē accē-
 dissent ignem in medio aulæ, atq; vna cōsēdissent, sedit & Petrus
 inter illos. Quē cū vidisset ancilla quēdā sedentē ad lumen, defix-
 is in illū oculis, dixit: Et hic cū illo erat: At ille abnegauit eū, di-
 cens: Mulier nō noui illū. Et post pusillū alius videns eū, dixit: Et
 tu de illis es. Petr⁹ vero ait: Hō, nō sū. Et interuallo interiecto fe-
 re horæ, vni⁹ alius qdā affirmabat, dicēs: Vere & hic cū illo erat,
 nā & Galilæus est. At ait Petrus: Hō, nescio quid dicas. Et con-
 tinuo adhuc illo loquēte cecinit gallus. Et cōuersus dñs, intuitus
 est Petrū. Et recordatus est Petrus verbi dñi, quomō dixerat ip-
 si: priusq; gallus cecinerit, ter me negabis. Et egressus foras Petr⁹
 fleuit amare. Et viri q; tenebāt Iesum, illudebāt ei, cadentes, & cū
 circūtexissent eū, percutiebant faciē ei⁹, & interrogauerūt eū, di-
 cētes: Vaticinare: Quis est ille q; te pcussit? Et alia multa cōiucian-
 tes dicebāt in eū. Et vt fact⁹ ē dies, cōuenērūt seniores plebis & pri-
 cipes sacerdotū & scribæ, & duxerūt illū in conciliū suū, dicētes:
 Num tu es ille Christus? dic nobis. Et ait illis: Si vobis dixerō,
 non credetis, quod si etiam interrogauerō, non respōdebitis mi-
 hi, neq; dimittetis. Ex hoc tempore erit filius hominis sedens a
 dextris virtutis dei. Dixerunt autem omnes: Tu ergo es filius
 dei? Qui ait: Vos dicitis me esse. At illi dixerunt: Quid adhuc
 desideramus testimoniū? Ipsi enim audiūmus ex ore ipsius,